

Dar Doamne...

De: Jim Hohnberger Romanian

Dacă sunteți ca și mine, s-ar putea să vă întrebați dacă sunteți singurul care trebuie să-și ceară scuze Domnului pentru imperfecțiunile, frica și rezistența voastră. Ai fost tentat să crezi că viața este un drum de trandafiri numai pentru alții și că alții nu se confruntă niciodată cu încercări, nedumeriri sau nu își cer scuze Domnului? Aș dori să împărtășesc câteva dintre scuzele tipice pe care le aud în călătoriile mele.

„Dar Doamne, e **atât** de greu să te scoli din pat așa devreme.

„Dar Doamne, munca mea îmi ocupă **tot** timpul și are nevoie de **toată** atenția mea”.

„Dar Doamne, ceilalți **au mai mulți** bani decât noi”.

„Dar Doamne, m-am căsătorit cu persoana **nepotrivită**”.

„Dar Doamne, pur și simplu **nu înțelegi**”.

„Dar Doamne, **dacă** soțul meu ar fi ...”

„Dar Doamne, nu am fost crescut în modul corect”.

„Dar Doamne, a fost **prea greu**”.

„Dar Doamne ... Dar Doamne ... Dar Doamne”.

CEEA CE GÂNDEȘTE DUMNEZEU

Aș vrea să știu ce crede Dumnezeu despre toate aceste „dar-uri” ale noastre. Adică, ce crede El cu adevărat? Cred că dacă tu și cu mine am putea avea un interviu personal cu Isus, așa cum a avut Nicodim cu mulți ani în urmă, El ne-ar spune că toate scuzele noastre sunt inutile. Ei bine, nu mă înțelege greșit. Nu sunt neprietenos, indiferent și nesimțitor. De-a lungul anilor am pus și eu multe scuze. Unele dintre aceste scuze ale mele au sunat cam așa:

„Dar Doamne, vrei să-mi părăsesc țara natală? Dar aici m-am născut. Aici am fost crescut. Aici mă simt confortabil. Sau Doamne, vrei să mă mut în sălbăticia din Montana și să-mi părăsesc afacerea profitabilă? Aceasta este modul meu de susținere materială. Asta e tot ce știu să fac. Ce vrei să fac acolo? Cum o să-mi susțin familia? Pare atât de presumptuos. Ce se va întâmpla cu familia și prietenii mei? Cum îi pot lăsa? **Dar Doamne ... nu are sens.**”

Răspunsul Său a fost o afirmație liniștită și simplă: „te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta..” Psalmul 32: 8. Aceasta a fost **o chemare** de a duce o viață de credință, **depinzând în mod continuu** de El acolo sus ... chiar și atunci când nu avea niciun sens.

REALITATE POVESTITĂ CU LACRIMI, SUDOARE ȘI CU DURITATE

Mulți au presupus că mutarea noastră la munte a fost ca într-o carte de povești de aventuri, idealistă, cu mulți bani și fără greutate, fără încercări sau dificultăți. **Este ușor să ne amintim ce am câștigat prin viața la țară și să spunem că merită, și este dificil să menționăm problemele, la fel ca o mamă care își amintește rar de durerile travaliului după nașterea copilului.**

În acel moment nu a fost deloc plăcut! După ce ne-am stabilit în Montana, a trebuit să călătoresc dus - întors la fiecare două săptămâni în Wisconsin timp de trei luni pentru a finaliza vânzarea afacerii mele.

Ultima dată când am ajuns acasă, am găsit-o pe Sally bolnavă cu dublă pneumonie și băieții mei în grija vecinilor. **Călătoriile lungi și istovitoare la Wisconsin au avut prețul lor.** Sănătatea mea a fost afectată și am contractat și dublă pneumonie. Am învățat multe despre tratamentele naturale în acea iarnă și am strigat către Dumnezeu după înțelepciune în acele condiții dificile.

De parcă boala nu ar fi fost suficientă cu ceea ce ne confruntăm, pâraul care ne furniza apa a înghețat. Fără apă nu puteam folosi baia sau să spălăm hainele. Acest lucru a determinat înghețarea foselor noastre septice. Acum a trebuit să topim zăpada pentru uz general, să ieșim cu mașina să luăm apă potabilă de la distanță, să folosim o toaletă exterioară și să călătorim 80 de kilometri până la oraș pentru a ne spăla hainele.

Un vecin bun ne-a permis să folosim vechea sa mașină de spălat cu cilindri care se afla în garajul său. Locuia la doar 10 km distanță și asta părea o mare binecuvântare, în comparație cu cei 80 de kilometri până la oraș. Într-o zi, Sally avea multe haine de iarnă noroioase de spălat. În timp ce rufe grele treceau prin cilindru mașinii de răsucit, mâna ei s-a prins între rufe și era împinsă spre cilindrii de stoarcere ai mașinii. În disperarea ei, Sally a apăsat pe toate butoanele pentru a întrerupe procesul, dar nimic nu a funcționat și cilindrii au continuat să-i tragă brațul spre interior ca și cum ar fi fost doar o piesă de îmbrăcăminte îmbibată. Disperată, Sally a tras de braț cu o smucitură violentă, dislocându-și un deget în acest proces. Toate aceste inconveniente și probleme ne-au condus la Dumnezeu, astfel încât El să ne învețe modul Său de a înfrunța încercările noastre speciale.

Pneumonia ne-a lăsat fragili și obosiți. Ne-a trebuit câteva luni să ne recâștigăm forța. Odată cu apropierea primăverii, am decis să încerc să fac puțină curățenie în grădină. Sally s-a oferit galant să mă ajute. Încercam să mutăm câțiva bușteni care cântăreau sute de kilograme echilibrându-i pe o roabă, când roata a lovit o obstrucție și o placă s-a prăbușit la pământ zdrobind piciorul lui Sally și rupându-l în trei părți. Șase luni mai târziu a căzut și și-a rupt și celălalt picior.

Dumnezeu ne învață multe

Toate aceste urgențe medicale au solicitat cunoștințele generale ale soției mele și au determinat-o să afle mai multe despre mesajul de sănătate al lui Dumnezeu. **De ce nu ne limităm la metoda tradițională și să găsim un medic?** Nu aveam resursele necesare pentru a plăti asigurarea de sănătate, mai ales în primii trei ani când trăiam cu doar 6.000 de dolari pe an.

În aceeași iarnă, rezervorul nostru de propan de cinci sute de galoane i-a explodat o supapă și s-a rupt, chiar după ce era complet umplut. Mașina de dezăpezit s-a stricat și camionul Dodge de ocazie a încetat să mai funcționeze. Se părea că lucrurile urmau unul după altul. Vă puteți imagina gândurile care ne-au inundat mintea. "Dar Doamne ... nu ne place asta. Este foarte greu. Se pare că ne-ai abandonat. Poate că am luat o decizie greșită? Toată lumea a spus că suntem nebuni să întreprindem această schimbare. Căutarea Domnului părea o abordare atât de nebună pentru toți ceilalți, dar nu i-am crezut, ne-am înșelat?"

DUMNEZEU A ȘOPTIT

Atunci Domnul ne-a șoptit la urechi: „Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii” Matei 28:20. Exact acolo ne aflam, la capătul lumii, în acest pustiu din Polebridge, în interiorul Montanei. Și totuși:

„Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi”. Evrei 13: 5.

„Chiar așa Doamne ... chiar dacă suntem la 80 km de drumul asfaltat, la 80 km de cel mai apropiat semafor și la 80 km de beton asfaltat și curent electric?” **Garantiile sale erau puternice și clare.** Așa că am continuat să mergem înainte cu credință, **să ne încredem nu în sentimentele noastre, ci în prezența și promisiunea Lui** de a ne arăta calea pe care trebuie să o urmăm.

RELIGIA NOASTRA NU A FOST SUFICIENTĂ!

În trei ani, totul s-a calmat. Am învățat să strigăm către Domnul în încercări comune, zilnice și a mulțumi lui Isus pentru că a fost alături de noi. Am învățat să ne confruntăm cu noi înșine, să ne admitem greșelile și să-L căutăm pe Dumnezeu, să ne învețe noi modalități de a reacționa și de a răspunde unul altuia. Ne-am adaptat la o rutină, am stabilit un program zilnic, am început o plimbare zilnică cu Dumnezeu care a permis căsătoriei noastre să fie transformată. Cei doi copii ai noștri erau educați în căile Domnului.

Am descoperit că experiența noastră de a fi „în biserică” a înlocuit-o cu aceea de a fi „în Hristos”. Religia noastră nu era suficientă, aveam nevoie de o legătură vitală cu un Dumnezeu atotprezent și acei ani plini de încercări au făcut exact acest lucru pentru noi! Ne-au deschis ochii, ne-au întărit credința și ne-a condus la a ne ocupa de prima lucrare a lui Dumnezeu care se dedică căsătoriei și familiei.

Odată cu înființarea unei firme imobiliare în acest loc sălbatic, finanțele nu au mai fost o problemă. Îmbunătățirile au fost făcute atunci când am înființat un sistem de cădere gravitațională a apei, o fosă septică mai bună, un vehicul nou care nu se defecta foarte des și câteva renovări la mica noastră cabană de bușteni. Ne-am construit sera, împreună cu două grădini exterioare. Experimentam **viața pe care o căutasem**, viața la care ne-a condus Dumnezeu să ni-o doream și creșteam în experiență zi după zi.

PRIMIM PENTRU A DA MAI DEPARTE!

Dumnezeu nu ne dă binecuvântări pentru a le păstra pentru noi. Am primit o invitație de a ne prezenta stilul de viață la o întâlnire cu sute de erudiți creștini la Universitatea Metodistă din Portland, Oregon, și m-am confruntat cu un nou set de „dar-uri”.

"Dar Doamne, nu sunt un vorbitor! De fapt, acesta este talentul meu cel mai slab! Mă bâlbâi și ezit să vorbesc. „Nu, Doamne, trimite pe altcineva, nu pe mine, Doamne!” **Un lucru pe care l-am învățat este că Dumnezeu este întotdeauna gloriificat prin slăbiciune, când cineva se predă Lui.** „căci, când sunt slab, atunci sunt tare.”. 2 Corinteni 12:10.

Când un om este puternic și talentat într-o anumit domeniu concret, lumea îl înalță și devine mândru, arogant și autosuficient. **Dumnezeu preferă să lucreze cu oameni slabi și incapabili și prin harul Său să-i poată face puternici.** Așa că m-am pus pe genunchii tremurători și știți ce s-a întâmplat? Prezentările au prosperat, agenția imobiliară a prosperat, căsătoria noastră și experiența creștină au prosperat. Trăiam și experimentam visul nostru, împlinirea dorinței noastre. Dar în momentul succesului, Domnul a spus: *"Jim, vreau să părăsești agenția imobiliară. Vreau să lucrezi într-un minister pentru mine cu normă întreagă. Scopul acestui minister va fi să restabilească viețile, căsătoriile și familiile."*

Îmi amintesc că i-am spus lui Dumnezeu: „Dar, Doamne, nu pot. Am o viață realizată. Cum mă voi susține?”

"Jim, mă voi ocupa de toate nevoile tale. "Dar cum, Doamne? "

"Jim, nu trebuie să știi cum, doar să ai încredere în Mine."

„Nu Doamne, nu pot face asta. Gata cu schimbările ... Doamne ceri prea multe sacrificii. **Trimite pe altcineva. Nu sunt calificat pentru asta.** Vreau doar să duc o viață liniștită și simplă până te reîntorci. În plus, de unde vor veni invitațiile? "

În aceeași seară, o doamnă pe care o cunoșteam m-a sunat să mă invite să predic în Biserica ei.

„Jim”, a spus ea scuzându-se, „Vrem cu adevărat să vii ... dar, din moment ce este sărbătoare pe 4 iulie, probabil că nu vor participa mai mult de 20 de persoane”. În timp ce ea vorbea, mi-am spus în minte:

„Doamne, dacă Tu mă chemi cu adevărat să slujesc oamenilor cu normă întreagă, trimite 50 de persoane la această întâlnire. **Acesta va fi testul meu cu lâna, ca și Gedeon**".

Am fost prima persoană care a ajuns la biserică în acea zi. **Eram motivat. Vroiam să văd cum va răspunde Dumnezeu la testul meu cu lâna.** Domnul mă chemase cu adevărat la slujire? Sally și cu mine ne-am așezat în față, în primele rânduri când oamenii au început să vină și, până când m-am ridicat să predic, erau opt oameni în biserică. „Ei bine Domnule”, m-am gândit în sinea mea, „cred că am primit răspunsul meu”. În timpul acesta ușa s-a deschis și a intrat o familie de patru persoane. „Sunt doar doisprezece, deocamdată Domnule. " Au mai intrat trei. „Acum sunt cincisprezece. " Apoi au intrat încă doi oameni și o familie de patru persoane. Asta mi-a dat în total douăzeci și unu de oameni. În curând erau douăzeci și opt, apoi treizeci și patru, patruzeci și patruzeci și trei. Încercam să predic, dar în interior meu, emoțiile erau dezordonate. Am încercat să urmez schița predicii mele, dar nu a fost ușor să număr și să predic în același timp. „Acest lucru nu poate fi adevărat”, m-am gândit, dar a fost! Numărul de oameni a crescut în continuare. Au fost patruzeci și opt, apoi cincizeci și unu și apoi șizeci. Și oamenii continuau să intre. Am încetat să mai număr. Aveam deja răspunsul meu! Știam că Domnul mă cheamă să duc poporului Său Evanghelia practică despre cum să umble prin credință, cum să rămână în Isus, cum să trăiască prin har și cum să o aplice în viața lor de zi cu zi, în căsătoriile lor, în familiile lor, în bisericile lor și în contactele lor cu lumea.

NU VROIAM ACEL RĂSPUNS!

M-am dus la culcare în noaptea aceea știind că Domnul îmi cerea să părăsesc compania mea imobiliară înfloritoare cu care mă binecuvântase atât de mult. Cu toate acestea, când m-am trezit a doua zi de dimineață la ora patru și jumătate dimineața, m-am așezat în pat, tremurând cu Biblia pe genunchi.

Experiența minunată și emoționantă a rugăciunii mele a căpătat un răspuns și acum mă confruntam cu realitatea. Chiar o voi face?

În cele din urmă am spus: "Doamne, Gedeon a făcut un al doilea test cu lâna. Și eu Doamne am nevoie de asemenea, de acest lucru, pentru a nu mai cere niciodată așa ceva, astfel încât să nu regret niciodată această decizie, am nevoie de un al doilea test cu lâna. **Trebuie să-mi confirmi această chemare la slujire evanghelică prin cuvântul Tău.** Doamne, știu că am promis că voi lucra pentru tine dacă vei trimite oameni, dar Gedeon la fel a spus că va merge după primul test făcut cu lâna și totuși, a cerut și un al doilea semn de confirmare. **Doamne, aceasta este o decizie dificilă pentru mine. Adică, vreau să spun, aceasta este o decizie care nu are drum de întoarcere.**

Aceasta are implicații pentru tot restul vieții mele. Să nu mai lucrez niciodată pentru beneficiul meu particular și să lucrez doar pentru poporul Tău ... Eu n-am făcut niciodată așa ceva", am spus. „Vreau să confirmi prin cuvântul Tău chemarea mea la slujirea Evanghelică”. **Acesta este un lucru dificil de obținut, deoarece nicăieri în Biblie nu scrie: „Jim Hohnberger, va fi un slujitor al Evangheliei”.**

Stăteam acolo cu Biblia în mână. M-am rugat și mi-am cercetat inima pentru a mă asigura că nu există nimic între mine și Dumnezeu. După ce am făcut asta, am început să răsfoiesc Biblia, pagină cu pagină timp de aproape o oră, până m-am oprit la cartea Efeseni, capitolul trei. Parcă Duhul Sfânt m-ar fi zguduit și ar fi spus: „Acesta este locul”.

“Domnule, am impresia că ar trebui să citeșc aici.”

“Începe în coloana din dreapta, Jim”.

Ochii mei au căzut asupra versetului șapte: „al cărei slujitor am devenit prin darul harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat potrivit cu lucrarea puterii Sale.” M-am cutremurat din cap până-n picioare! Uau !! Ce confirmare! Acum știam că Dumnezeu m-a chemat și că harul Său mă va susține. M-am așezat pe pat cu lacrimile rostogolindu-se pe obraz până când Sally s-a trezit. I-am spus tot ce s-a întâmplat și că ea a fost martoră la aceasta, deși nu avea nici o idee la acea vreme. Apelul personal a lui Dumnezeu la inima ta este adesea necunoscută celor din jurul tău. **Poate că tu ești singurul care știi ce îți cere Dumnezeu în acest moment.** Chiar și soția ta poate că nu știe ce înseamnă „Dar, Doamne” în viața ei. Orice ar fi, trebuie să te lupți cu întrebarea.

ALEGEREA TA

Astăzi, în timp ce citești aceste rânduri, de fapt alegi, **chiar dacă alegerea ta este pur și simplu să încerci să amâni această alegere.** Cu toții trebuie să înțelegem că atunci când am decis să nu luăm o decizie, alegerea noastră a fost de fapt să respingem ceea ce Dumnezeu ne cere să facem.

Au mai fost și alte „dar-uri” pe care Dumnezeu m-a ajutat să le înfrunt. Întrebarea care se pune este: Dar tu? **Există ceva în viața ta chiar acum pe care Dumnezeu îți cere să i-L dai?** Anumite „dar Doamne” prin care te împotrivești lui Dumnezeu? Deci, ce te oprește? Este să renunți la viața urbană cu toate capcanele ei? Vă este frică de structura sau disciplina unui program zilnic regulat? Poate că sunt vechile obiceiuri sau dieta? **Aceste slăbiciuni moștenite și tendințe cultivate nu trebuie să ne înrobească.** Pentru unii poate fi presiunea colegilor și acceptarea socială. Ce este pentru tine?

Dragă prietene, Evanghelia nu este o doctrină sau o biserică, ci o viață, o legătură vie și completă între Dumnezeu și fiecare ființă umană. El va prelua întreaga noastră ființă dacă suntem dispuși să ne predăm Lui. Atunci și numai atunci, Dumnezeu poate reface în noi, chipul Său. Acesta este adevăratul creștinism! Oh! **O, dacă am putea experimenta intervenția Sa zilnică în viețile noastre!**

O, dacă am putea înțelege harul care ne permite să înțelegem și nu doar să așteptăm ... ci să decidem!